

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

mare cum praiudicio filiarū, illisq; nō citatis, ergo &c. Secundo illud dictū nō procederet, qn comes facta mentione dicti statuti filias feminas excludētis expressē legitimasset cum iudicio filiarum, & suā legitimā iure naturā debita, nā tunc si filia fuerit a patre congruenter dotata, exclusā erit à successione, & a legitima iure naturā debita, q legitimā dicitur habuisse, ex quo fuit congruenter dotata per Soc. in d. §. & quid si tm col. 7. iuncta. qm nouel la. C. de inoff. test. iunctisq; no. p. Bar. Alex. & alios in l. in quartam. ff. ad l. Fallicet f enim nec p statutu, nec fortē per legem, & nō nec per habentē pātem legitimandi possit in totum auferri legitimā iure naturā debita arg. l. cum rō. ff. de bon. dam. & hf in c. Ray. ubi dixi de test. tñ bene ipsa legitima ab habente pātem, & auctoritatem legis condenda pōt minui, cū quantitas legitimā dicat esse de iure positiuo auth. nouissima, & in corpore, unde sumitur. C. de inoff. test. ubi Sal. pulchrē, & latē examinat. Et his paucis pro nunc contentus. in reliquis pertransio cum eximijis consultoribus, qui plenē, & abundē super singulis necessarijs scribere. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitima est quotta bonorum eius, quod habiturus est filius, seu filia ab intestato.
- 2 Filia, cui nihil ab intestato debetur, si praterita sit, non potest contrateamentum venire.
- 3 Legitimatio facta viro, & petente patre, si D. legitimus notitia habuit de filia legitima, & naturali, & plenitudine patris vii voluit et cum derogatione iurium, & statutorij, iudicat filia quoad ius succedendi, stante statuto exclusio feminarum pp masculos: quod verum est et quoad legitimam nu. 5.
- 4 Et si de filiis masculis legitimis, & naturalibus in causa facta mentio illis saltem quoad partem praeiudicat.
- 5 Princeps, seu habens ab eo pātem pōt de plenitudine pātis, qñ hoc expressē voluit, priuare filiam legitimam, & naturalem suā legitimā pp masculos et legitimatos, et si ea in legitimatione citata non fuisset, & quando hoc verum sit.
- 6 Plenitudine potestatis velle in legitimatione vii princeps qñ censetur.
- 7 Legitimandi potestatem habens sine praiudicio legitimorum heredum, an & quomodo illis possit praeiudicare.
- 8 Et quid illa clausula sine praiudicio legitimorum heredum operetur.
- 9 Statutum exclusiuum feminarum propter masculos an, & quando extendatur ad filios legitimatos.
- 10 Legitimatio alia est collatiua simplex, alia dispensatiua, alia reuocatiua, seu reintegratiua, & quid sit vna queque ipsarum.
- 11 Legitimati per rescriptum cum resōne ad primāquam naturā, & ingenuitatem in amplissima forma nihil penitus a verē legitimis differūt, & verē, & pprie dñr legitimi, et naturales.
- 12 Statutu loquens simpliciter de filiis comprehendit filios etiam simpliciter, & verē naturales extra figuram matrimonij, etiam si statutum esset exorbitans, maxime si principaliter ad fauorem filiorum disponeret num. 14.
- 13 Nomen filius est nomen naturae, quod verificatur etiam in naturalibus simpliciter.
- 14 Pater, qui testamentum fecit, an in eo plus filiis legitimatis, quam filiae legitime, & naturali potuerit relinquere.
- 15 Tex. in §. quoniam variē in aui. quib. mod. nat. eff. sui multiplicitate declaratur.
- 16 Legitimatio collatiua facta per oblationem curiae est longē minoris virtutis, quam restitutoria facta in amplissima forma.
- 17 Filij in iure legis, & in parte, quae ipsis a lege, & iure naturae debet, aequales esse debet, secus in prouidentia patris testōris.
- 18 Si filia, quae uiuente patre successioni renunciauit, decessit post mortem patris filij sui, & sic nepotes d. patris nequeunt agere, vt ad illam successionem admittantur, & multo magis, si cum iuramento renunciauit num. 21.
- 19 Hereditatem delatam, sed nondum aditam renūciare, & bare

- ditatē deferendā renūciare, et pacisci illā nō petere, differūt.
- 21 Hereditas dicitur adita per donationem factam de iā delatā.
- 22 Verba ad se spectare, & pertinere arguunt acquisitionem domini, uel possessionis.
- 23 Donatio est iurata q pp superuenientiam filiorum reuocetur, & quando fiat illa reuocatio, & ex qua actione, & quanto tempore praeferatur num. 25.
- 24 Ius agendi ad supplementum legitimae, ac querelandi inofficiosa donationem tollitur per renunciationem expressam factam ab eo, cui ius illud competere.
- 25 Ius querelandi testamentum inofficiosum, seu donationem inofficiosam praescribitur a die aditae hereditatis spatio quinque annorum, & num. 19.
- 26 Ius agendi ad supplementum legitimae quanto tempore tollatur.
- 27 Enormissima lesio non pot allegari, ubicunque promissum esset non contrahentē et praeiudicium alicuius enormissimae lesionis.

E P I T O M E.

Legitimationem potuisse fieri, & ualuisse et ad praiudicium filiae legitimae, & naturalis etiam quoad legitimam, maxime statuto excludente filias feminas propter filios masculos, & sub hoc statuto legitimatum comprehendere casu huius consilij demonstratur.

Patre, qui testm fecit, potuisse plus filiis legitimatis relinquere, q filiae legitimae, & naturali hic pbaf. Et si filia legitima, & naturalis fratribus legitimatis donauit, aut renunciauit bona hereditatis patris sibi iam delata, q post mortem ipsius filij, & heredes sui ad supplementum legitimae recte agerent nullo modo possint ostenditur.

CONSILIVM CLXXIII.

IS O eleganti consilio clarissimi, & eximij iureconsulti D. Nicolai de Nobilib. ciuis Florētini, circa dubitationes ab eo examinatas. ne rem illoris, vt ita dicam, pedib. videar pertransire, aliqua per modum additionis subiungam: & circa primam haeitationem, praesupposita validitate legitimatōis, prout in facto praesupponit, & quā uerē de iure fuit valida, utrum D. Nicolosia filia legitima, & naturalis nata ex legitimo matrimonio, quā fuit in libris sexcentis pro omni eo, & toto, &c. instituta, potuerit ad supplementum suae legitimae agere, attento q legitimatio facta de filiis naturalibus, fuit uiuente patre, & ad ipsius petitionē, & instantiam facta, concludo ipsam filiam non potuisse agere ad dictum supplementū, ex quo de ipsa in legitimatione fuit facta mentio, nec nō de statutis municipalib. ipsius loci, quib. fuit derogatum: qm praesupposita illa opinione pro uera, prout uera est, & statim probabitur, q statutum excludēs filias feminas à successione pp filios masculos habeat locum et in filiis legitimatis, sequitur, q ipsa filia legitima, & naturalis non pōt ad legitimā nec ad eius supplementum agere, quia q legitimā dr esse quotta bonorum eius, quod habiturus esset filius, seu filia ab intestato ad no. in l. Papinianus. §. qm cum glo. ff. de inoff. test. & per doct. in auth. nouissima. C. eo. tit. cum sim. Sed stante tali statuto filiae nihil ab intestato debetur, extantib. filiis masculis, & tñ si ipsa sit praterita, non pōt tñ testm venire, nec illud stabulare, ut uolunt doct. cōiter in l. Gallus. §. & quid si tm ff. de lib. & posth. vbi Alex. dicit doc. ita magis cōiter tenere, ergo ipsi filiae non debetur legitima, nec eius supplementum, extantib. filiis legitimatis, qui pp statutum excludunt filiam feminam legitimā, & naturā, vt statim dicitur. ¶ Praterea tñ ubicunque legitimatio facta fuit uiuo, & petente patre, & apparet Do. legitimantem sciuisse, & habuisse notitiam

ritiam de filia legitima, & naturali, & uoluisse uti plenitudine patris et cum derogatione iurium, & statutorum, tunc filia legitima, & naturalis per filios legitimatos a legitima, eiusque supplemento excluditur: cum n. dñs legitimans sciuerit statuta loci, quibus expresse derogauit, & in legitimatione fecerit mentionem de filia legitima, & naturali, & expresse uoluerit illam a successione pp filios legitimatos excludere, sequitur, qd censetur ipsi filie preiudicatum quo ad ius succedendi, quia uoluit illam excludere. ¶ Præterea, quia rōne qñ extant filij legitimi, & naturales masculi, si de illis fuit facta mentio, pōt D. legitimans eos priuare, & excludere saltē quoad patrem, ut farentur omnes doct. in d. §. & quid si tm post Bart. & Mod. ibi, & maxime Soc. in tertia conclusione, & hoc qñ uiuente, & instante patre facta fuit legitimitas, eadem rōne, imo fortiori sic potuit priuare filiam femininam in totum, que per statutum in totum excluditur pp masculos ab hereditate, & successione paterna, arguendo de toto ad partem, argo. l. quæ de tota. ff. de rei uend. plus. n. iuris habet filij masculi in hereditate patris, quam foemina pp statutum, quia sola filia legitima, & naturali existente tempore legitimationis posset ex post facto nasci masculus legitimus, & naturalis, & sic in totum filia excluderetur: quod non esset in filijs masculis legitimis, & naturalibus: & tm qñ fuit facta mentio filiorum masculorum in legitimatione, ipsi saltem in parte præiudicatur, ergo qñ de filia facta fuit mentio, debet illi in totum præiudicari. Et si diceretur prædicta uera esse quoad successione uniuerfalem, nō aut quoad legitimam, eiusque supplementum, in qua, seu in quo D. legitimans nō pōt præiudicare filijs masculis, nec filiabus legitimis & naturalibus, non citatis, quibus nec pater posset præiudicare, ut est de mente Pauli Cast. in d. §. & quid si tm, & Imol. in c. nisi cum pridem. §. personæ de re num. arg. l. 2. ff. de nat. rest. ¶ Responderi pōt hoc uerum esse, nisi de filia fuisset facta mentio, & habita fuisset scientia de statutis loci, & D. legitimans usus fuisset patris plenitudine in priuando, & excludendo filiam in totum a successione pp legitimatos, prout factum fuit in casu nro, quia plenitudo patris supplet oēm defectum, & maxime citationis in præiudicando filijs legitimis, & naturalibus, saltē quoad partem, & filia foemina in totum, ut sup. & est de mente Soc. in d. §. & quid si tm in 1. q. in j. lim. in fin. uerfi. ubi uoluit, qd princeps legitimans, si uult, pōt filia et quoad legitimam præiudicare, qñ statutum, de quo sup. in loco extet, & princeps hoc uelit, qd de filia faciat mentionem: & fm Soc. ibi in 2. q. in 3. limit. requiritur, qd filia fuerit citata, sed patris plenitudo supplet citationem, qñ constat expresse, qd legitimans uelit plenitudine patris uti, & ex ea præiudicare, ut uoluit Soc. in d. §. & quid si tm in ult. col. in uerfi. ex his patet & c. ergo in casu nro per legitimationem filiorum naturalium dñ fuisse filia legitimam, & naturali præiudicatum in totum quoad legitimam, eiusque supplementum, et illa non citata, cum D. legitimans de filia fecerit mentionem, illiq; uoluerit de patris plenitudine præiudicare, & statutu et in loco extet, de quo mentio facta fuit. Quod t aut princeps, seu habens ab eo patrem possit de plenitudine patris, qñ hoc expresse uoluit, priuare filiam legitimam sua pp masculos et legitimatos, patet ex ijs, quæ habent in auth. nouissima. C. de inoff. test. & in d. §. & quid si tm, & per Alex. in consi. 2. in j. vol. ubi doct. farentur cōiter, qd per statutum hoc possit introduci, ut hñt et per Alex. in lex facta. ff. de uulg. & pup. & in consi. 187. in 5. uol. & per eundem,

& Soc. & doct. in d. §. & quid si tm, ubi sentiunt, qd legitimans possit filia legitimam, & naturali quoad legitimam, eiusque supplementum præiudicare, qñ de filia esset facta mentio, & citata fuisset, & essemus in loco, in quo statutum exclusiuum feminarum extaret, sed paria sunt, qd filia fuerit citata, uel qd non fuerit citata, sed legitimans uoluerit ex sua potestate plenitudine expresse præiudicare, quamuis hoc uelle in dubio non præsumatur, ut colligitur ex ijs, quæ post alios uoluit Soc. in d. §. & quid si tm, ut supra retuli, & uelle et censetur uti potestatis plenitudine, qñ in legitimatione apposuit clausulam nō obstantem, & c. derogatoriam iurium, & legum, ad tradita per Alex. in lex facta in 6. col. ff. de uulga. & & pup. & in casu nro expresse de plenitudine potestatis D. legitimans uoluit filia præiudicare, ergo sumus in casu claro, in quo dñ fuisse præiudicatu. ¶ Non obstat, qd uoluit Pau. Cast. in d. §. & quid si tm in 10. col. & in consi. 224. dicendum est, & c. quem refert, & sequitur Soc. in d. §. & quid si tm in 1. q. in prima conclusione, in secunda lim. & in tertia conclusione in 3. lim. de quo meminit etiam Alex. ibi, & in d. consi. 187. in 5. uol. t qd habens potestatem legitimandi sine præiudicio legitimorum heredum, prout habebat in casu nro D. legitimans, non possit præiudicare legitimis, & naturalibus, quoad legitimam in totum, nec pro parte illam diminuendo, quia in primis responderetur, hoc dictum, quod posuit Pau. in d. §. & quid si tm, & in d. consi. reprobari per Alex. in d. consi. 187. & bene, & trium quoque tenuit Pet. de Anch. in consi. 152. Pro fratribus & c. ¶ Præterea & secundo dico, qd illa clausula operatur, qñ essemus in successione ab intestato, non aut qñ a patre fuisset factum testm, patreque uiuente, & instante facta esset legitimitas, ad tradita p Alex. in d. consi. 187. in 5. uol. in 4. col. & clarius in consi. sequenti eod. lib. in 3. & 4. col. ubi Alex. bene declarat, facitque illud consilium optimè ad casum nostrum. ¶ Et sequendo hanc conclusionem sup. traditam necesse est probare præsuppositum sup. profundum factum, uel qd statutum exclusiuum feminarum pp filios masculos extendatur ad filios legitimatos, & quauis pulchrè excellentis. D. Nicolaus in suo consilio istud comprobare uideatur, tñ ad dendo dico hanc opinionem maxime in casu nro uideri ueriores, magisq; eodem, & licet trium esse uideatur de mente D. Ant. & Abb. in c. per uenerabilem qui filij sint legit. Pau. de Cast. in consi. 221. su per eo, qd primo loco & c. & in l. cum acutissimi. C. de fideicom. Bal. in c. per tuas de maior. & obed. Rom. in l. si is, qui pro emptore. ff. de usuc. Alex. in consi. 60. in 2. uol. & Soc. in consi. 16. inter consilia Curtij, tamen contraria opinio in puncto iuris uidetur uerior, & ut dixi, forte magis cōis, qd tenuit Bald. in l. eam, quam. C. de fideicom. & tanquam ueriores sequuntur est Ruyn. in quodam suo consilio edito in cā quatrini, in qua ego, et in hanc finiam consului, itaque fuit obtentum, & iudicatum per D. de rota ciuitatis nostræ cōtra filiam legitimam, & naturalem, idem tenuit Io. de Anan. in consi. 27. uislo casu, Alex. in consi. 2. in 1. uol. & in consi. 87. in 2. uol. & hoc et præsupponit D. meus Bartholomeus Soc. in d. §. & quid si tm in 1. q. in 3. conclusione in 2. limit. & in consi. suo 246. in 1. uol. Pau. de Cast. in l. sed si hac. §. patronum ff. de in ius uoc. & in rub. C. de iure auctor. anul. in l. si ita quis in fin. ff. de leg. 2. & in consi. 255. uidendū est primo, & in consi. 227. super primo, & in consi. 2. in 1. uol. per Aret. in l. Galus §. si eius. ff. de libe. & posth. & est de mente Bart. in d. l. si is, qui pro emptore. Et qd hoc sit uerum, affumo

sumo quandam distinctionem, & doctrinam, quā
 11 ponit D. Ant. in d. c. per uenerabilem, & quod alia
 est legitimatio collatiua simplex, alia dispensatiua,
 alia reitutiua. seu reintegratiua: Collatiua, & di-
 spensatiua est illa, per quam non disponitur super
 matrimonio, nec quis restituitur natalibus, nec pri-
 mæ naturæ taliter, q̄ legitimatus non efficitur
 uerè legitimus: & talis legitimatus non comprehē-
 ditur sub statutis facientibus mentionem de filiis
 legitimis, & naturalibus, maxime ad exclusionē alio-
 rum, vt filiarum foeminarum, & hoc in casu posset
 procedere opinio tenentium, q̄ legitimatus non
 comprehenditur sub statuto loquente de filiis legi-
 timis, & naturalibus: legitimatio autem reitutiua
 seu reintegratiua est duplex, alia est plenissima, &
 alia plena: Plenissima est illa, quæ fit ex uirtute, & di-
 spositione iuris, & legis, illa vc3, quæ fit per subse-
 quens matrimonium, & hæc tribuit oēs effectus,
 quos tribuit legitimatio, quæ fit ab initio per matri-
 monium: nam quoad effectus iuris nō est differen-
 tia, an quis natus fuerit legitimus, & naturalis, &
 ex uero, & legitimo matrimonio, an uerò ex illicito
 coitu, & sequatur legitimatio per subsequens ma-
 trimonium, vt est tex. cum ibi not. in cap. tanta qui
 filij sint legitimi, & hi sic legitimati oīno compre-
 henduntur sub statuto loquente de legitimis, & na-
 turalibus, quia tales sic legitimati sunt uerè legiti-
 mi, & naturales, & in nihilo ab eis differunt, ad tra-
 dita per D. Ant. in d. c. per uenerabilem, & per Dec.
 in consi. 26. in 2. col. Plena legitimatio reitutiua,
 seu reintegratiua est illa, quæ fit per rescriptū prin-
 cipis, aut ab eo habentis prætem, & per quam quis
 reducitur, & reintegratur primæ naturæ, & inge-
 nuitati, perinde ac si ab initio esset natus legitimus
 & naturalis: & fm D. Ant. in d. c. per uenerabilem sic
 legitimatus non comprehenditur sub statuto lo-
 quente de legitimis, & naturalibus, in materia stric-
 ta, & odiosa, qm statuta loquentia de filio legitimo in
 materia stricta, & odiosa debent intelligi de eo, qui
 est filius fm dispositionem iuris cōis iuxta l. filium dif-
 finimus ff. de his, qui sunt sui, vel alien. iur. & iuxta
 d. c. tanta Ang. uero, vt refert Ant. disputando 3rū
 renuit: & hanc opinionem sequor, eaque mihi ma-
 gis placet, quicquid dixerit Anto. qui ad 3rū tenen-
 dum motus fuit satis friuolis rōnibus, vt dicit
 Alex. in d. l. sed si hac. §. patronum, & hoc sequuntur
 doct. magis cōiter, vt supra retuli post Bal. in d. l. eā,
 quam C. de fideicom. & maxime in terminis nris,
 vc3 in casu statuti excludentis filias pp masculos,
 quod dñs esse fauorabile ad conseruationem fami-
 liarum, & agnationis introductum, ut hñ in l. maxi-
 mum uitium. C. de libe. præter. & per Bal. in d. l. eam,
 quam, & hoc intelligo procedere in casu, quo legi-
 timatio reitutiua esse facta non simpliciter, & in
 forma cōi, sed in forma amplissima, & per uerba
 multum prægnantia, vt quia legitimatus esset resti-
 tutus primæ naturæ, & ingenuitati, & nihil differ-
 ret a uerè legitimis, & naturalibus, & comprehen-
 deretur in legibus, & statutis facientibus mentionē
 de legitimis, & naturalibus, item q̄ legitimatus ef-
 fer, & efficeretur legitimus, & naturalis, perinde ac
 si uerè natus esset ex legitimo, & uero matrimonio
 & per alia uerba similia: Nam tunc dico, talē com-
 prehendi statuto faciente mentionem de filiis legi-
 timis, & naturalibus simpliciter non aliter, ac si ef-
 fer legitimatus per legitimati opem reitutiua ple-
 nissimam factam ex iuris, & canonis dispōne, qm
 quoad effectum non vñ differentia, cum per rescrip-
 tum principis, & habentis prætem fuerit sic legiti-
 matus, vt dicatur uerè legitimus, & restitutus pri-

mæ, ac si legitimo, & uero matrimonio natus es-
 set: & hoc in casu posset intelligi, & saluari sine du-
 bio opinio illorum, qui tenent, q̄ legitimatus per
 rescriptum principis, uel alterius habentis legitimā
 di prætem comprehendatur in statuto loquente de
 legitimis, & naturalibus, & maxime in materia nra:
 & hoc in casu credo doct. cōiter ita tenere, vt supra
 retuli, & hic est casus noster: & inter legitimatum
 hoc mō, & legitimatum ex uirtute, & dispōne iu-
 ris non vñ rō diuersitatis, & iō idem in utroque di-
 cendum est, argō l. a Titio ff. de uerbo, oblig. & l. il-
 lud ff. ad l. aquil. ¶ Præterea & sic legitimati per re-
 scriptum restituendo primæ naturæ, & ingenui-
 tati in amplissima forma, vt sup. nihil penitus diffe-
 runt a uerè legitimis, vt in §. illud in auth. quib. mo-
 dis nat. eff. sui, & uerè, & propriè, & non fictè dicun-
 tur legitimi, & naturales, ad tradita per doct. in d. c.
 per uenerabilem, & in d. §. illud, & per Alex. in d. 2. si.
 87. in 2. uol. & in consi. 2. lib. 1. per Bar. in d. l. si is, qui
 pro emptore, & per doct. in d. §. & quid si tm cum
 similibus: ergo comprehenduntur sub statuto lo-
 quente simpliciter de filiis legitimis, & naturalibus.
 Et q̄ in terminis nostris filij, vt supra, legitimati cō-
 prehendantur sub statuto excludentes filias foemi-
 nas pp filios, pōt clarissimè suaderi, nam & statutum
 loci, de quo in pñcto, loquitur de filiis simpliciter,
 q̄ est nomē naturæ, non aut iuris l. tutelae, ibiq; Bar.
 ff. de cap. dimin. & in l. pronuntiatio. ff. de uerbo.
 sign. ergo sub illo comprehendi pōt filius simplici-
 ter, & uerè naturalis extra figurā matrimonij, qui
 comprehenditur et in statutis loquentibus de filiis
 simpliciter per uerbum naturale, vt per Bart. in d. l.
 tutelae, & Alex. post alios in l. ex facto. §. si quis ro-
 gatus. ff. ad Treb. Abb. Dec. & alij, ibique plenè legē
 do soleo dicere in c. in presentia extra de proba. &
 hñ per Per. de Anchar. in consi. 187. ubi sub statuto
 exorbitanti faciente mentionem de filiis simplici-
 14 ter comprehenditur filius naturalis tm, quia & no-
 men filius est nomen naturæ, q̄ uerificatur et in na-
 turalibus simpliciter d. l. tutelae, & præsertim ubi sta-
 tutum principaliter ad fauorem filiorum dispo-
 neret, & latius hñ per Alex. in d. §. si quis rogatus, & p
 Dec. in d. c. in presentia, & si hoc uerum est in filio
 simpliciter naturali, quanto magis hoc dicendum
 est, vt filius legitimatus, qui uerè, & propriè est legitimus,
 debeat comprehendi sub statuto faciente simplici-
 ter mentionem de filiis per uerbum, & nomen na-
 turale: & ita pro nunc teneo, & sequor ultra illa, q̄
 copiose in suo consilio D. Nicolaus deduxit. ¶ Su-
 15 perest incidenter unum dubium nō tactum, & utrū
 parer, qui testm fecit, potuerit plus relinquere filiis
 legitimatis, quam filiæ legitimæ, & naturali, cui mi-
 nus reliquit? & vñ, q̄ non ex forma, & tenore priui-
 legij ipsius comitis ibi, dummodo legitimaciones
 per te, & filios, & descendentes tuos &c. sciendæ, vt
 præmittitur, legitimis heredibus non præiudicent,
 quin ipsi cum legitimandis per uos, vel uestrum
 aliquem æquis portionibus succedant parentibus:
 Ad idem tex. in §. & qm uariè in auth. quib. modis
 nat. eff. sui, & in l. omnium C. de nat. lib. ibiq; Bald.
 & ita firmat Ang. in d. §. & qm, & hñ per Bald. in c. p-
 tuas de maior. & obed. itaque refert Alex. in l. sed si
 hac §. patronum ff. de in ius uoc. & Rom. & Alex. in
 l. necessariis ff. de acq. hære. & ita vñ tenere D. meus
 Soc. in d. §. & quid si tm in 9. col. uerfi. 3. & ult. Cur. in
 consi. 16. in 4. col. Rosellus in tractatu de legit. in 1.
 col. in fi. in q. ult. Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus
 in ult. col. ff. ad Treb. l. in l. 1. C. qm non per. part. in
 16. col. Soc. in consi. 41. in 3. col. & prædicta procede-
 re

re videntur in quocunque, & quomodocunque legitimo et per rescriptum principis, ad tradita per Baldum in d.c. per tuas, & per dominum Franciscum de Crema in suo sing. 52. & ideo cum plus non potuerit relinqui legitimo quam legitimo, & naturali sequitur, quod illud plus relictum in totum debuit filiae legitima, & naturali accrescere per textum in l. hac edictali. & ibi Bal. C. de secund. nupt. & per hac vlt. conclusio supra tradita in praecedenti dubio confundi. ¶ Caterum his non obstantibus, prout recte intelligenti non obstant concludendum esse arbitror in casu nostro, quod pater potuerit plus relinquere filiis masculis legitimis, quam filiae legitima, & naturali, cui longe minus reliquit in suo testamento, quam esset legitima sibi iure naturae debita, si facta non fuisset legitimatio, in tantum, quod ipsa filia, aut haeredes sui nequeunt ad supplementum legitimae agere: quia stante legitimatio restitutoria facta in amplissima forma iuxta facultatem, praeter concessam domino comiti, per quam legitimati fuerunt effecti verè legitimi, in quibus omnis fictio cessat, & qui in nihilo differre dicuntur à legitimis, & naturalibus, natis ex vero, & legitimo matrimonio quoad omnes effectus iuris communis, & municipalis, & cum legitimatio facta fuerit ex plenitudine patris expressa a se praeducandi filiae legitimae, & naturali et quoad legitimam, eiusque supplementum, & simus in casu, in quo extet statutum excludens filias foeminas pro masculis, ut supra dictum fuit, sequitur ex his, quod pater in suo testamento potuit filiis legitimis plus relinquere, quam filiae legitima, & naturali, cum ipsa non fuerit talis, cui de iure pater debuerit aliquid ultra dotes relinquere, cum quoad successionem habet pro extranea per ea, quod volunt doctores magis cõiter in d.l. Gallus. §. & quid si tantum: & ideo sequitur, quod textus in d. §. & quomodo variè, quo introductum est, patrem legitimis non posse plus relinquere, quam filiae legitimae, & naturali, non habet locum in hoc casu, vbi, quod filia legitima, & naturales excluderetur ex dispoñe statuti pro masculos et legitimatos, ut dictum fuit, quia tunc filia quoad ius succedendi non habet pro filia, sed potius tanquam extranea. Præterea per dominum comitem legitimantem fuit specialiter, & expressè derogatum omnibus legibus, & constitutionibus et imperialibus, quibus ex præte sibi concessa potuit derogare, & pro censetur derogatum textui in d. §. & quomodo variè. ¶ Et quomodo tota huius haeritationis difficultas consistit in respondendo textui in d. §. & quomodo variè, qui est fundum triè opinionis, ultra ea, quae dicta sunt, potest primo illi responderi, ut dictum fuit, quod praedit de iure cõi, non autem stante statuto filias foeminas pro masculos excludente. Secundo respondeo, illum textum loqui in legitimatio ne collatiua, & non in restitutoria, hoc est in legitimatio ne facta per oblationem curiae, per quam legitimatus non restituitur primis natalibus & primae generaturae, seu primae naturae: quae legitimatio collatiua facta per oblationem curiae est longe minoris virtutis, quam sit restitutoria facta per rescriptum in amplissima forma, ut colligitur ex iis, quod voluit Bart. in l. cõium. C. de natur. lib. per illum textum in prin. iuncto §. filium in auth. quibus mod. natur. eff. sui. & per D. Praposi. Med. in d.c. per venerabilem qui filij sint legit. in col. 87. & Alex. post Bar. in d.l. ex facto. ff. de uul. & pup. per quam legitimatio ne collatiuam, & factam per oblationem curiae legitimatus non efficitur verè legitimus, ut comprehendatur sub statuto loquente de legitimis, & naturalibus, ut dixi supra, & ita illum textum in d. §. & quomodo variè in indiuiduo, & in terminis nostris, vbi, quod non habeat locum, in legitimatio restitutoria facta esset per rescriptum in

forma amplissima intelligit Azo in summa 1. auth. mod. nat. eff. sui in §. successionib. qui dicit, quod omnes legitimati praeter quam legitimatus per oblationem curiae, succedunt per omnia, ut legitimi, & naturales, legitimatus vero per oblationem curiae succedit, ut habet in d. §. & quomodo: ex cuius dictis clare colligitur conclusio praedicta, videlicet, quod textus in d. §. & quomodo variè non habet locum in legitimatis per rescriptum: ita et illud textum intelligunt Bart. & Sal. in d. cõi. & Are. in d. §. & quid si tantum: hoc modo et debet intelligi ea, quae dicunt doctores de quibus supra memini, qui dicunt, quod legitimato plus à patre relinqui non potest, quam filiis legitimis, & naturalibus, ut loquantur de legitimatis per oblationem curiae duntaxat: per textum quae ipsi allegant, in d. §. & quomodo variè, qui ita proprie loquuntur, dictumque doctoris debet intelligi secundum iura, quae allegat, ad tradita per Bar. in l. non solum §. liberatio nis uerba. ff. de libe. leg. & ita et illum textum intelligit, & restringit Bal. in d.c. per tuas, qui ultimo loco dicit illum sic debere intelligi, atque restringi: & contra Bal. hanc opinionem, quod filio legitimato per rescriptum, & aliter, quam per oblationem curiae pater possit plus relinquere, quam filiae legitimae, & naturali, sequitur vlt. cum illum ultimo loco referat in d.c. per tuas nullam aliam expresse approbando, arg. not. in l. filium. ff. ad Treb. ita et illum textum intelligit Ang. in consi. 17. Alex. in d.l. necessariis in ult. col. ff. de acq. hered. si eius uerba recte inspiciantur, & Are. in d. §. & quid si tantum in penul. col. & doct. magis cõiter tenent, quod in hoc sit definitio inter legitimatos per oblationem curiae, & alios legitimatos per rescriptum: cuius definitio colligitur ex iis, quae ponit Alex. in d. l. necessariis. Potest et respondere textui in d. §. & quomodo variè, ut est de mente Alex. in d. §. & quid si tantum in apostill. magna ad Bar. circa medium, quod posito, quod ille textus et haberet locum in alio legitimato per rescriptum, tamen hoc esset verum, quod in privilegio dictum esset, seu foret apposta clausula illa, dummodo per legitimatio ne facienda non inferatur praedictum filijs legitimis, & naturalibus, quin & ipsi egs portionibus, una cum legitimandis succedant & c. ut voluit Bal. in consi. alle. per Alex. ibi: sed in casu nostro in privilegio concessio comiti ac et in ipsa legitimatio ne non fuit illa clausula apposta, in qua facta fuerit mentio de filiis legitimis, & naturalibus, ut supra, sed solum de haeredibus legitimis, item D. comes legitimans expressè legitimavit cum hoc, quod filij masculi legitimati in plus possint succedere, quam filiae foeminae legitimae, & naturales, ergo in casu nostro non potest habere locum textus in d. §. & quomodo variè. ¶ Et ex iis cessat illatio supra posita, dum dicebat, quod pater relinquendo plus filiis legitimis illud plus debet accrescere filiae legitimae, & naturali per textum in d.l. hac edict. C. de secund. nupt. & ibi Bal. quia si de iure pater in nostris terminis potuit plus relinquere legitimato, quam filiae legitimae, & naturali, sequitur quod praedicta illatio non procedit. Nec textus in d. §. & quomodo variè dicit, nec disponit illud plus dici accrescere filiis legitimis, & naturalibus: & quamvis supra in prin. dictum sit, Alex. in d.l. necessariis uelle, & sequi primam opinionem, quod textus in d. §. & quomodo variè habeat locum in quolibet legitimato et per rescriptum, tamen, ut dixi, si eius uerba recte considerentur, ipse se ibi contrarium uult, inquit. n. quod Bal. in d.c. per tuas innuit, textus in d. §. & quoniam variè procedere in legitimato per oblationem curiae: & Alex. in d.l. ad optium. §. patronum ff. de in ius uoc. sequi vlt. quod in hoc sit definitio inter legitimatum per oblationem curiae, & alios legitimatos per rescriptum, seu aliter: nam ipse principaliter mouet dubium, an legitimatus per

per rescriptum cum clausula, q̄ possit tantum succedere ex testamento, comprehendatur in statuto, per quod filia foemina: a successione pp̄ masculos excludunt taliter, q̄ si filia foemine fuerit relicta minus sua legitima, ipsa excludat a supplemento legitimæ, & concludit, totaliter legitimatū comprehendit in statuto, & filiam ab illo excludi, quamuis fr̄iū ibi velle videatur Pau. de Cast. ut ibi refert Alex. Ex quo inferitur ad corroborationem eorum, quæ dicta sunt in præcedenti articulo, q̄ si filia excluditur a filio legitimato cum illa clausula, q̄ possit tantum succedere ex testō, multo magis, uel saltem pariter debet excludi ab eo, qui fuit in amplissima forma legitimatus, v̄z q̄ possit succedere tam ex testō, q̄ ab intestato. Subdit tñ Alex. in d. l. necessarii, q̄ tenendo opinionem Pauli Castr. ibi posset respondere rationibus per eum adductis ꝑ Paulum, si uerum est id, quod dixit Bald. in d. c. per tuas per tex. in d. §. qm̄ uariē. Et sic Alex. ibi refert illud dictum Bald. in casu, quo uellemus pertransire cum opinione Pauli, quem ipse impugnauit: ex quibus apparet Alex. non sequi illud dictum Baldi, nisi, ut supra retuli. Præterea, ut iam tetigi, Bald. in d. c. per tuas illud, qd̄ ibi refert per tex. in d. §. qm̄ uariē, non approbat, sed dicit illum textum non habere locum in quolibet legitimato, sed in legitimato per oblationem curie: & hæc est uerior, magisq̄ cōis opinio, quicquid sentiant fr̄ium tenentes, qui possunt intelligi, ut supra dixi: ꝑ vt dicit Bald. in d. l. hac edictali in 2. col. filij debent esse æquales in lucro legis, hoc est in successione ab intestato iuxta l. lege obuenire ff. de verbo. signifi. & l. 3. ff. pro socio, seu in portione, quæ ipsis a lege, & iure naturæ debetur, sed necessario non debent esse æquales in prouidentia patris testatoris, quia licitū est patri facere filios inæquales, & quandoq̄ plus extraneis, q̄ suis filijs relinquere, dummodo filijs relinquatur portio ipsis debita, quæ d̄ minuscule pars l. i. quis suo cum gl. & ibi Bartolus, Alexan. & alij C. de inoffi. testa. iunctis ijs, quæ habentur in authen. nouissima C. eo. tit. ¶ Non obstat sequendo hanc opinionem illud, quod primo loco in contrarium adductum fuit, de clausula apposita in priuilegio, q̄ legitimis heredibus non fiat præiudiciū, quin ipsi cum legitimandis aquis portionibus ipsis parentibus succedant & c. quia primo respondetur, q̄ dominus comes legitimans legitimando uoluit illam clausulam habere locū respectiue, uidelicet q̄ foemina legitimæ, & naturales aquis portionib. debeant succedere, masculi uerō legitimi, & naturales succedere deberent aquis portionibus cum ipsis masculis legitimatis. Secundo respondetur, q̄ illa clausula habet locum, & effectum ab intestato, non autem condito testamento, ut supra dixi post Petrum de Ancharano. & Alexand. in consilijs allegatis, & habetur per dominum Nicolaum consultorem in suo eleganti consilio. Ex prædictis itaque patet, patrem in casu nostro potuisse plus relinquere filijs legitimatis, q̄ filia legitimæ, & naturali absq̄ spe, q̄ filia possit ad supplementum alicuius legitimæ agere, & absque eo, q̄ ipsi aliquid dicatur accrescere. ¶ Venio ad secundum dubium, in quo habetur, q̄ præsupposito absque tamen præiudicio ueritatis, q̄ per legitimatorem factam non potuerit præiudicari filia legitimæ, & naturali salte quoad legitimam iure naturæ debitam, eiusque supplementum, utrum ex donatione, & cessione iurium facta per ipsam filiam fratribus legitimatis excludantur filij, & hæredes ipsius filia: a supplemento legitimæ per ipsos petito? Et præsupposita ualiditate renunciationis, & donationis ab initio, propterea

quia facta dicitur cum solennitate à iure, seu à statutis loci requisita, ultra rationes, quibus mouetur excellentissimus D. Nicolaus ad ostendendum, dictam filia hereditati, & successioni paternæ renunciassē, illamq̄ non adiuissē, seu illi se nō immiscuissē, concludo filios, & hæredes ipsius filia: non posse agere, & hoc per doctrinam Bald. in l. fin. in antepen. colum. C. de pactis, qui uidetur difficultatem tangere, & inter alia concludit, ꝑ q̄ si filia, quæ uiuente patre successioni renunciauit, decessit post mortem patris, tunc filij sui, & sic nepotes testatoris agere nequeunt, quia talis renunciatio matris habet uim pacti, & cum pacti exceptionem pariat, uidentur nepotes excludi, quia hæredes uniuersales patris dicuntur habere ex liberalitate matris: ꝑ aliud enim est hereditatem delatam, sed nondum aditam renunciare, & tunc habent locum allegata ibi per Baldum pro opinione contraria, & aliud est pacisci non petere hereditatem deferendam, illiq̄ renunciare, & illud pactum est quædam tacita donatio à matre in hæredem uniuersalem collata, & propterea nepotes ex matre excluduntur, atq̄ optima cautela est, q̄ uerba non sint cōcepta per modum simplicis renunciationis, sed magis in formam pacti de non petendo, quod censetur quædam donatio, quia tunc ob tale pactum, & talem tacitam donationem filia: excluduntur filij sui, sicut & ipsa mater: ꝑ & tanto magis si filia renunciasset, & fecisset pactum non petendo, & sic illam tacitam donationē cum iurō, q̄ & si personale est, ad tradita per Inno. in c. ueritatis de iureiur. tamen quod robur contractus iurū habet realem effectum, ita dicit Bald. in d. l. fina. Sed in casu nostro ultra renunciationem filia fecit expressam donationem post hereditatem sibi delatam, ꝑ per quam donationem expressam ipsa uir, & dicit hereditatem adiuissē, arg. l. paulus cum ibi not. ff. de acquir. hered. l. si auia cum ibi not. C. de iure deliberan. & arg. eorum, quæ habentur per Alex. in l. apud Iulianum §. vtrum, & in l. restituta in princ. ff. ad Trebell. & constat ex instrumento donationis, in quo D. Nicolosia filia asserit bona, quæ donauit, ad se spectare, & pertinere, ꝑ quæ uerba arguunt acquisitum fore, uel dominium, uel possessionem, ut in l. uerbum illud pertinere ff. de uerbo. signifi. Spec. in tit. de caus. possess. & proprie. & in uerli. qui agit, Alex. in consi. 42. in 4. uol. Federic. de Senis in consi. 283. Ioan. Andre. in addit. ad Specul. in tit. de empr. & uendi in §. sequitur, Anton. in ca. cum ad sedem in 3. colum. de restitutio. spoliat. Quod tamen fieri, seu contingere non potest, nisi mediante additione hereditatis l. cum hæredes in princip. cum materia ff. de acquir. possess. ergo ex hac expressa donatione iurata domina Nicolosia uidetur filijs suis præiudicasse, quia si hoc dicimus ex præsumpta, & tacita donatione, per quam filiam non dicitur hereditatem adiuissē, ut ibi per Baldum, multo magis hoc dicendum erit in renunciatione, & expressa donatione, siue per illam dicamus hereditatē fuisse aditam, siue non, prout hoc ultimum, q̄ hereditas nō sit adita, substinere conatur præfatus D. Consultor in suo cōsilio, & in terminis facit, quod uoluit Bart. in l. cum donationib. C. de inoffi. dona. ubi filius, uel filia præiudicat sibi, & hæredibus suis quoad querelam inofficiose etiam donationis expressæ renunciando, uel legatum agnoscendo, ut ibi per gl. quāuis hoc ultimum Bar. ibi non sequatur. ¶ Et præsupposito, dictam D. Nicolosiam filia fecisse donationem de dictis bonis hereditatis paternæ a se spectantibus, prout innuunt uerba instrumenti, à quibus malè posset recedi, non obstant duo, quæ multum

B B B

uidentur

- videntur aduersari dictis filijs legitimatis, quib. Nicolosia soror donauit; Primū est. q̄ talis donatio
 24 ē iurata fuit ipso iure reuocata pp̄ superuenientia filiorum ipsius Nicolosie statim, & adhuc ēt ipsa uiuente iuxta l. si vnq̄ C. de reuoc. dona. & per Bar. in l. Titia §. imperator ff. de leg. 2. in l. 1. & in l. si totas C. de inoffi. dona. Secundū est, q̄ hæc donatio facta à D. Nicolosia de maiori parte suæ substantiæ, & ferè de tota hereditate paterna tãquam inofficiosa per querelam inofficiosa donationis potuit à filiis, & nepotib. postea natis post mortē matris, & auis suæ reuocari per l. 1. si totas, & per totū titulum C. de inoffi. dona. & ibi Bar. Bal. & alij, uel saltem possunt agere ad supplementū legitimæ in bonis aui ex persona matris, q̄ fuit hæres instituta in certa quantitate pecuniarum pro dote, ut h̄ in testō aui sui, iuxta ea, quæ habentur per glo. Bartolum, & alios C. de inoffi. donatio. ¶ Ad primum respondendo ultra ea, quæ subtiliter adduxit præfatus Do. Consultor, considerandum est, q̄ illa reuocatio, quæ fit ex dispositione d. l. si unquam. d̄r. statim quo donans habuit filios, ipso iure ēt in uita donatoris reuocata, adeo q̄ ipsi donatori competit ius uendicandi bona donata, & condicendi illorum possessionem, ut notab. uoluit Bart. in d. §. imperator in 2. col. uerfic. quarit gl. & in d. l. si totas. Rei aut̄ uendicatio, & condicatio, & quælibet actio personalis tollitur spatio triginta annorū, l. sicut cum ibi not. C. de præscrip. triginta annorū, & institut. de perpet. & temp. actio. & plenè h̄ in c. fin. extra de præscrip. ergo præclusa fuit uia ipsi filijs d. D. Nicolosie agendi, & reuocandi dictam donationem ex remedio d. l. fin. quod coepit ipso iure competere D. Nicolosie statim, quo liberos habuit, & iam sunt anni quadraginta, & ultra. An autem illud remedium d. l. si unquam per iuramentum donatoris tollatur, quod tenent Bart. in d. §. imperator in final. uerbis, & Bal. in d. l. 1. C. de inoffi. donat. non examino, sed pertranseo nūc cum opinione Bartoli, Baldi, & sequacium. ¶ Ad fm̄ ultra ea, quæ præfatus D. Consultor in suo consilio retulit, tenendo, q̄ D. Nicolosia donauerit ea, q̄ prius fuerant sibi quæsitā in hereditate paterna, r̄nderi potest, q̄ ius agendi ad supplementum, ac etiam querelationem expressam factam ab eo, cui cōpeteret ius querelam agendi, uel ad supplementum, quod hodie loco querelæ subrogatur, ut in l. omnimodo C. de inoffi. testa. & h̄ per Bartolum, & alios in d. l. 1. & est text. notab. in l. cum donationibus, & ibi glo. Bar. Bal. & alij, & in l. si quis filium in fin. C. de inoffi. donatio. Sed D. Nicolosia, ultra quod donauerit, expressè ēt renūciauit, ut in instro prædicto, ergo censetur sublatum illud ius querelandi, seu agendi ad supplementum, quod dicebatur ipsi Do. Nicolosie in bonis paternis competere. Ex quo inferitur, q̄ si Do. Nicolosia ultra dotes suas, uel ultra id, quod ei fuit in testō patris relictum, non potuit aliquid consequi stante eius renūciatione, nepotes ex filiis ipsius minus illud consequi potuerunt, cū ipsi ueniāt ex persona matris suæ, & ex iure illius per ea, quæ uoluit Bal. in d. l. si in antepe. col. C. de pactis, de quo supra mentionem feci. Secundo respōdetur, quod
 27 ¶ ius querelandi testm̄ inofficiosum, seu donationē similiter inofficiosam præscribitur à die aditæ hereditatis spatio quinque annorum, ut in l. si quis filium in fi. C. de inofficio. testamen. iuncta l. 1. C. de inoffi. donatio. & est rex. in l. fi. C. eo. tit. Et ¶ ius agendi ad supplementū fm̄ Bar. in d. l. si quis filiū similiter tollitur dicto spatio quinque annorum, ut uoluit Bar. in auth. presbyteros la. 1. C. de episcopis, & cler.

sed fm̄ doctores magis cōiter tollitur spatio triginta annorum, qm̄ ad supplementum agitur conditione ex lege, uel alia actione personalis, ut in l. omnimodo, & in l. scimus in princip. per illum textum, & ibi glo. Salic. & alij cōiter C. de inoffi. testa. Condicio autem ex lege, & quælibet personalis actio excluditur h̄mōi spatio triginta annorum, ut in d. l. sicut cum similibus, & ita tenent doctores magis cōiter, ut refert, & sequitur Alex. in d. l. si quis filium post Baldum, & Salic. ibi, & idem tenuit Angel. in l. si pater §. si conditionem ff. de inoffi. test. cum alijs allegatis per Alex. in d. l. si quis filium. Sed D. Nicolosia post aditam hereditatem patris sui à fratribus suis legitimatis, quorum additio ex pluribus cōstat, & maxime ex donatione, & renūciatione illis facta per ipsam D. Nicolosiam, quam ipsi fratres acceptauerunt, superuixit nedū per annos quinque, sed etiam per annos triginta, & ultra, ut constat, quinimō à die dictæ hereditatis aditæ vsque ad tempus huius litis motæ effluxerunt anni quinquaginta, & ultra, ergo sequitur, q̄ amplius ad supplementum legitimæ d. D. Nicolosie agi non potuit. ¶ Præterea respondeo, q̄ licet ius agendi ad supplementū legitimæ aduersus testm̄ patris duret per annos triginta, ut supra, ¶ tamen ius agendi ad supplementū aduersus donationem inofficiosam solū per quinquennium durat, sicut ipsa querela, text. est in d. l. si. C. de inofficio. donatio. & in terminis h̄ per Salic. qui ita declarat in d. l. si quis filium in fin. uerb. respōdendo textui in d. l. fin. licet Paul. de Cast. ibi 5. r̄um sentire videatur: ergo sequitur, q̄hi nepotes ex filiis D. Nicolosie omnino dicuntur exclusi ab hoc iure agendi ad supplementum legitimæ Do. Nicolosie, ad quod ipsi agunt ex persona dictæ auis suæ, ut in libello continetur. ¶ Non obstat, q̄ d. D. Nicolosia donando, seu renūciando dicitur enormissimè lesa, ut in libello præsupponitur; quia primo respondetur, q̄ stantibus ijs, quæ in principio in primo dubio dicta, & conclusa fuerunt, nō apparet de aliqua enormi, nec enormissima lēione, cum ipsi filij legitimati instituti vn̄uersaliter excluderint dictam D. Nicolosiam, cui certum quid iure institutionis, & ex cā dotis fuit relictum. Secundo respōdeo, q̄ per uerba instrumenti donationis, seu renūciationis quæ sunt multum prægnantia, & maxime quia promissum fuit non contrahenire etiam prætextu aliquius enormissimæ lēionis, ipsi agentes nequeunt se fundare in aliqua etiam enormissima lēione per ea, quæ uoluit Ioannes de Imol. post D. Ant. in ca. cum contingat in col. 73. & in c. quintauallis in col. 38. de iureiuran. & habentur per moder. repeten. n̄. delictet per D. Philippum Comeum in auth. sacramenta puberum in 43. col. cum seq. C. si aduersus eundem. Et hæc est communis opinio, ut ipse ibi attestatur. In alijs insistentibus esse non putauit, sed me in totum ijs remittere uolui, quæ plenissimè, ac doctè deduxit præfatus D. Nicolaus uir mea quidem sententia iudicij integerrimi. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Infans à solo principe, & non ab inferiore potest legitimari, si ei hoc quoque specialiter concessum sit: & num. 13.
- 2 Quid si data esset inferiori potestas legitimandi bastardos, naturales, spurios, & quoscunq; alios illegitimè natos, & num. 4.
- 3 Quid si haberet potestatem simpliciter illos legitimandi.
- 4 Quid si in priuilegio dictum esset, & quoscunq; alios ex legitimo coitu procreatos.
- 5 Quid si dictum esset, & alios ex quocunq; illicito coitu procreatos.
- 6 Quid si in priuilegio clausula derogatoria multum prægnante esset apposta num. 9.

Quid